

EVRENSEL KİTABA "TARİH FELCİ"

Eğer Allah'ın ayetlerinin hükmü kalkacak veya değişecek ise, bunu insanların kendi kafalarına göre yapabilmeleri asla düşünülemez. Hatta bu tavır ilâhlık iddiasından başka bir şey değildir.

"En büyük şahit kimdir?" diye sor ve de ki; "Allah'tır! O, benimle sizin aranızda şahittir. *Bu Kur'an bana vahyedildi ki sizi ve ulaştığı kişileri onunla uyarayım.*" De ki: "Siz Allah ile birlikte başka tanrıların olduğuna şahit misiniz? Ben şahit değilim." De ki: "O tek Tanrı'dır. Ben sizin O'na ortak saydıklarınızdan uzağım." (En'âm 6/19)

Rasulullah'ın, Kur'an'ın ulaştığı herkesi onunla uyarma görevi vardır. Ayette geçen "sizi ve ulaştığı kişileri" ifadesindeki "sizi" kelimesinden Rasullah'ın çevresindeki ilk muhataplar, "ulaştığı kişiler"den de Kur'an'la buluşacak olan herkes anlaşılır. Uyarı yine Kur'an ile yapılacağı için Rasullullah'tan sonra da bu görev, elinde Kur'an olan herkese aittir.¹ Bu da Kur'an'ın kıyamete kadar, Rasullullah'a vahyedildiği haliyle elimizde olacağının ve belli bir zamana, yere ve topluma mahsus olamayacağının en güçlü delillerindendir.

Buna rağmen Kur'an'ın tarihsel olduğu, ayetlerinin indiği dönemden bağımsız olarak anlaşılamayacağı, bir takım ayetlerin bugüne taşıyacak hiçbir mesajı olmadığı, yalnızca o günkü Arap toplumunun karşılaştığı sıkıntıları çözmeye yaradığı, tıpkı bugün Türk kanunlarında bulunan "şapka kanunu" gibi lafzen Kur'an'da bulunduğu ancak hükmen yürürlükten kalktığı,² Kur'an'ın her ayetini dinin temel direğiymiş gibi kabul etmenin çok büyük bir hata olacağı,³ bu nedenle bugün Kur'an dediğimiziz

metne bakarak müslümanlığın yaşanamayacağı, hatta 600 sayfalık Kur'an'ı 60 sayfada özetleyip gerisini olaylara göre tevیل etmek gerektiği⁴ gibi talihsiz söylemler ne yazık ki ömürlerini ilâhîyat kariyeri yapmaya harcamış bazı kişi ve çevrelerin iddiaları olmaya devam etmektedir. Tarihselci söyleme küçük bir örnek teşkil etmesi bakımından Prof. Dr. Mustafa Öztürk'ün 2009 yılında sunduğu bir tebliğden aşağıdaki bölümü zikretmekle yetinelim:

"Çünkü hayat, hele hele müslümanca bir hayat, mana ve mesajı bir tür anlam arkeolojisiyle keşfedilmesi gereken bir metin olarak algılanan Kur'an'dan üretilemez. Diğer bir deyişle, sözüm ona sahih ve sağlıklı Kur'an okumalarıyla daha güzel bir Müslümanlık yaşanmaz, yaşanamaz. Çünkü Müslümanlık denen pratik tecrübe, vahyin nüzul süreci tamamlandıktan sonra tarihin hiçbir uğrağında salt kitaptan / metinden üretilmedi, bilakis yaşayan sünnet ve gelenek sayesinde spontane biçimde öğrenildi.

Evet, Hz. Peygamber'in zamanında İslami hayat Kur'an'dan üretilmişti; ancak Kur'an o zaman bir metin değil, Hz. Peygamber'in dilinden sadır olan ve aynı zamanda onun söz ve davranışlarıyla somutlaşan bir keyfiyete sahipti."⁵

Sanki bugün Rasullullah'ın kendisine vahyedilenden

başka bir Kur'an metnini elimizde tutuyormuşuz gibi bir izlenim ortaya koyan bu tuhaf ifadeler bu yazımızda cevap verecek değiliz. Makalemizin konusu, bu ve benzeri söylemlerin sahiplerinin "hadi bakalım şu ayeti bugün nereye koyacaksınız" tarzındaki kayıkcı kavgaları ile ilgili de değildir. Çünkü bu söylemlerin ilmî cevapları, gerek Süleymaniye Vakfı ilmî heyetinin çalışmaları ile gerekse bu çalışmaların, yaptığımız TV programlarında konu edilmesi şeklinde en detaylı ve delilli biçimde verilmiş ve verilmeye de devam etmektedir. Her bir konu ile ilgili çalışmalar vakfın sitesinde ve Yükselen Sözler programının Youtube kanalında bulunabilir. Biz bu yazımızda, yukarıda belirttiğimiz, Kur'an'ın tarihselci bakışla değerlendirilmesi gerektiğine dair iddialara bizzat Kur'an'ın nasıl baktığını görmeye çalışacağız.

Aslında yukarıda okuduğumuz En'âm Suresi'nin 19. ayeti bile tek başına bu konuya bakış açımızın nasıl olması gerektiği ile ilgili net bilgiler içeriyor. Yani Kur'an'ın kıyamete kadar herkese ulaştırılması ve ulaştığı kişilerin bizzat Kur'an ile doğru yolu bulmalarının sağlanması gerektiği, dolayısıyla Kur'an'ın her döneme ait evrensel

bir kitap olma zorunluluğu net bir şekilde anlaşılıyor. Ancak, her ne kadar tutarsız kalacaksa da ayetin bahsettiği konu gereği, bunun sadece Allah'tan başka ilâh olmama konusunda geçerli olduğu gibi bir iddia öne sürülebilir. Yani tevhid ilkesini oturtma bağlamında Kur'an elbette evrenseldir ancak bir çok konuda evrensellikten bahsetmek mümkün değildir denebilir. Bu sebeple bu ayetle yetinmeyip konuyu Kur'an bağlamında ele almaya çalışalım. Bakalım Rabbimizin, gönderdiği ayetlerin tarihsel olduğu iddialarına cevaz verir nitelikte bir ifadesi bulunuyor mu?!

Bilindiği üzere İslâm, Allah'ın Âdem aleyhisselâm'dan itibaren her nebisine vahyederek, onlara kitap ve içinde hikmeti de vererek insanlığa gönderdiği yegane dinin adıdır.⁶ Diğer bir deyişle insanlığın başlangıcından beri tek din İslâm'dır.⁷ O halde bütün nebiler gönderildikleri zamanda muhataplarına İslâm'ı tebliğ etmişlerdir. Bu durumda, tarihselci yaklaşıma göre, Kur'an'dan önce gönderilmiş kitapların da gönderildikleri dönemde geçerli olmaları, daha sonraki dönemlerde o kitaplardan hüküm çıkarmanın, onlarla Allah'ın dinini yaşamanın

mümkün olmaması gerekir. Diğer bir deyişle, Kur'ân'da kendisinden önceki kitaplarla hüküm verilebileceğine dair bir ayet bulunmamalıdır. Çünkü Kur'ân bu kitapların en sonuncusu olan İncil'den bile yaklaşık 600 yıl sonra indirilmiştir. Ayetler indikleri dönemle, toplumla ve örfle kayıtlı iseler Kur'ân inene kadar geçen yıllardan sonra artık önceki kitaplarla hüküm vermek mümkün olmalıdır. O halde şöyle bir ayet Kur'ân'da olmamalıdır:

De ki: "Ey kitap ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilmiş olanı tam yerine getirmediğçe temelsiz kalırsınız." Rabbinden sana indirilen (Kur'ân) onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttıracaktır. Artık o kâfirlere üzülme. (Mâide 5/68)

Görüldüğü gibi önceki kitaplardan yüzlerce yıl sonra inmiş bir Kur'ân ayeti, kendilerine kitap indirilmiş olanlar için, kitaplarına tam olarak uyma çağrısı yapıyor. Ayette geçen ikâme fiilî (tukîymu) Müfredat'ta şöyle tarif edilmiş: "İkametü-ş şey: Bir şeyin hakkını tam olarak vermek."⁸ Zaten surenin 66. ayetinde de aynı fiil kullanılarak kitaba tam olarak uymanın getirileri ortaya konmaktadır:

Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni uygulasalardı⁹ üstlerinden ve altlarından nimetlere boğulurlardı. Aralarında dengeli davranan bir topluluk vardır ama onlardan çoğunun davranışı ne kötüdür! (Mâide 5/66)

Önceki kitapların mensupları kitaplarına tam olarak uymak zorundadır. Çünkü gelecek nebîye inanma yükümlülükleri (ısr yükü) de onların kitaplarında yazılıdır.¹⁰

Onlar bu elçiye, bu ümmi nebîye uyan kimselerdir.

Onu yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulurlar. O, onlara iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklar. Temiz ve lezzetli şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. İsrarını (ağır yüklerini) ve üzerlerindeki bağları kaldırıp atar. Kim ona inanır, onu destekler, ona yardım eder ve onunla birlikte indirilen nûra uyarsa, işte onlar umduklarına kavuşurlar. (A'râf 6/157)

Yani kendilerine indirilmiş olana tam olarak uydukları takdirde Rasulullah'a, dolayısıyla Kur'ân'a uyma görev-

lerinin bilincinde olacaklardır. Üstelik gelecek yeni kitabın (Kur'ân'ın) onların kendi kitaplarını da tasdik etme zorunluluğu bulunmaktadır. Beklenen kitabın o olduğunu ancak ellerindeki tasdik edip etmemesi ile test ederek anlayabilirler. Tasdik ettiğini gördüklerinde de Kur'ân'a uymak zorundadırlar:

Sizde olanı onaylayıcı¹¹ olarak indirdiğime (Kur'ân'a) inanın. Kendini ona kapatanların öncüsü olmayın. Ayetlerimi geçici bir bedel karşılığında satmayın. Yalnız benden çekinin. (Bakara 2/41)

Kendi kitaplarını bilip ona uyacaklar ki Kur'ân'ın onu tasdik ettiğini görsün ve Nebimizin Allah'ın elçisi olduğunu anlayabilsinler. Ancak bu şekilde Rasullullah'a inanabilirler.

Kitap verdiklerimizden kitaplarına tam uyanlar sana inanırlar. Kendini ona kapatanlar da kaybederler. (Bakara 2/121)

Yani Rabbimiz önceki kitap mensupları için bile tarihselci bir yaklaşımı kabul etmiyor diyebiliriz. Bunu daha açık bir şekilde göreceğimiz ayetler de mevcuttur:

Kitaptan yararlandırılmış olanları görmedin mi? Aralarında hakem olsun diye Allah'ın Kitabına çağırıyorlar, sonra bir takımını yan çizerek dönüp gidiyor. (Âl-i İmrân 3/23)

Maruf kelimesini o günkü Arap örfü olarak izah edip kelimenin geçtiği tüm ayetleri bugün geçersiz kılmak, Allah'a haşa "sen hangi ayetlerin ne zaman geçerli olduğunu söylemeyi unutmuşsun ama biz bulduk." demek değil midir? Bu sınır tanımamakta İblisle yarışmak değil de nedir?

Ayette geçen "Allah'ın kitabı" ifadesi Tevrat ve İncil'dir. Bu kitapların mensupları, aralarında kendi kitaplarındaki hükmü uygulamaya çağırıyorlar. Bahsedilen kitaplar Kur'ân'dan çok önce gönderildikleri halde onlarla hüküm vermeleri isteniyor. Şimdi bu kitapların mensuplarının her birinin kendi kitaplarını uygulamaları gerektiğine dair ayetleri görelim.

Önce, Kur'ân'dan takriben 600 yıl önce gönderilmiş olan İncil'in tarihsel olup olmadığına bakalım:

İncil'i bilenler, Allah'ın o kitapta indirdiği ile hüküm versinler. Kim Allah'ın indirdiğine göre hükmetmezse onlar fasık kimselerdir. (Mâide 5/47)

İncil'i bilenlerden İncil ile değil, Allah'ın onda indirdiği ile hüküm verilmesinin istenmesi de konumuz açısından son derece önemlidir. Demek ki İncil ehli ona sonradan eklenmiş insan sözü olan bölümleri biliyorlar. Onlara uyulması değil, Allah'ın indirdiği kısımlarına uyulması isteniyor. O halde Allah'ın kitabına muhatap olan bir topluluğu bağlayan, onlara gönderilmiş olan Allah'ın sözleridir, din olduğu iddia edilen insan sözleri değil.

Şimdi de Kur'an'dan yaklaşık 2000 yıl önce indirilmeye başlanmış olan Tevrat ile ilgili durumu görelim:

Ellerinde Tevrat içinde de Allah'ın hükmü varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyor sonra da yüz çeviriyorlar? Bunlar inançlı kimseler değildir. (Mâide 5/43)

Rabbimizin kerim ayetlerinden açıkça görülüyor ki, İncil ve Tevrat'taki hükümler, Kur'an'ın indirildiği dönemde bile hala geçerliliklerini koruyorlar. Aradan geçen yüzlerce yıl, mensuplarının onlarla hüküm vermesine bir engel teşkil etmemektedir. Yani tarihsel olmadıkları, indirildikleri döneme has hükümler içermedikleri Kur'an ayetleri ile sabittir. O halde nasıl oluyor da bizler bugün Kur'an ile hüküm vermeden önce ayetlerinin o güne has olup olmadıklarını araştırmak zorunda bırakıyoruz? Nasıl oluyor da bir takım ayetlerin indirildikleri dönem dışında bir geçerlilikleri olmuyor? Ya da hangi ayetin hangi dönemde geçerli olduğuna kim, nasıl karar veriyor? Bu kararı verebilecek yetkiye hangi eğitimle, kimlerin onayıyla ulaşılabilir? Yüceler yücesi Allah, ayetlerini indirirken onların geçerlilik sürelerini ve sebeplerini bildirmeyi mi ihmal ediyor? Maruf kelimesini o günkü Arap örfü olarak izah edip kelimenin geçtiği tüm ayetleri bugün geçersiz kılmak Allah'a haşa "Sen hangi ayetlerin ne zaman geçerli olduğunu söylemeyi unuttuysun ama biz bulduk." demek değil midir? Bu, sınır tanıyamakta İblisle yarışmak değil de nedir?¹²

İsa aleyhisselâm'dan çok önce İsrailoğullarına gönderilmiş olan Tevrat'ın İsa aleyhisselâm'a da öğretildiğini Kur'an'dan öğreniyoruz. Bu da demek oluyor ki indirilmesinden bin küsur yıl sonra dahi Tevrat'ın hiçbir ayeti

tarihsel olarak yani indirildiği döneme özgü olmamıştır; ilk günkü gibi geçerlidir:

Meryem dedi ki; "Rabbim, benim nasıl çocuğum olabilir; bana erkek eli değmedi ki? (Melek;) "Bu olacaktır" dedi. "Allah tercih ettiği şeyi yaratır. Bir işe karar verdi mi, sadece "ol" der, o şey oluşur." Ona Kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecektir. (Â-i İmrân 3/47-48)

Eğer Allah'ın ayetlerinin hükmü kalkacak veya değişecek ise bunu insanların kendi kafalarına göre yapabilmeleri asla düşünülemez. Hatta bu tavır ilâhlık iddiasından başka bir şey değildir. Bu iddianın Kur'an'daki adını

bilmeyen yoktur. Allah göndermiş olduğu kitaplardaki hükümleri gönderdiği bir sonraki elçi ile ancak kendisi değiştirebilir veya kaldırabilir. Nitekim Tevrat içindeki hükümlerin değiştirilmesi ancak bu şekilde olmuştur:

"Ben, önümdeki Tevrat'ı tasdik eden ve size ha-

ram edilmiş bazı şeyleri helal etmek için gelen bir elçiyim. Size Rabbinizin bir belgesini de getirdim, Allah'tan korkun ve bana itaat edin." (Â-i İmrân 3/50)

Son gönderilen kitap olan Kur'an da önceki kitaplardaki bazı hükümleri değiştirmiş ve bazılarını da kaldırmıştır.¹³ Buna örnek gösterebileceğimiz ayetlerden bir tanesi yukarıda gördüğümüz A'râf Suresi 157. ayetidir. (Ancak ne yazık ki yazımızın başında alıntı yaptığımız tebliğin sahibi akademisyen, nebî ve rasul kavramları arasındaki farkı hiçe saydığı için tebliğinde bu ayeti peygamberin teşri yetkisi olduğu iddiasına delil göstermektedir.)¹⁴ Ayetteki "ısr" yükü gelecek başka bir nebîye inanma sorumluluğudur. Nebimiz son nebî olduğundan bu yükümlülük kaldırılarak ayetlerle de tescil edilmiştir.¹⁵

Konumuza bir de şu yönden bakalım: Rabbimiz ehl-i kitabın bir takım iddialarının gerçeği yansıtmadığını belirlerken, kendilerinden uydurdukları sözlerin delilini istemektedir. Delil elbette ki Allah'ın onlara indirdiği bir ayet veya hüküm olmak zorundadır:

"Ateş bizi yaksa yaksa, birkaç gün yakar" derler. De ki: "Siz Allah katından söz mü aldınız? Allah sözünden

dönmez. Yoksa Allah'ın adını kullanarak bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (Bakara 2/80)

Dediler ki, "Yahudi olandan başkası cennete giremez ya da Hristiyan olandan başkası..." Bu onların kuruntusudur. De ki, "Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin." (Bakara 2/111)

(Dediler ki), "Tevrat indirilmeden önce İsrail'in, kendine haram ettiği dışında bütün yiyecekler İsrail oğullarına helaldir." De ki; "Getirin Tevrat'ı da okuyun; eğer iddianızda haklıysanız. Bundan sonra kim kendi yalanını Allah'a mal ederse, onlar zalim kimselerdir." De ki: "Allah doğruyu söyler; siz İbrahim'in dosdoğru dinine uyun; o, müşriklere katılmamıştı." (Â-i İmrân 3/93-95)

Bu ayetlere bakarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki yüce Allah kendi indirdiği ayetlerin tarihsel olamayacağını bizzat kendisi belirtmektedir. Ayetlerinin her dönemde delil olarak kullanılabilceği açıkça görülmektedir. Öyle ki bu delil, bizzat Rabbimiz tarafından talep edilecek kadar kuvvetlidir, çünkü "Allah sözünden dönmez."⁶ Kitaptan bir delil getirmeksizin konuşmak da "kendi yalanını Allah'a mal etmek"tir.

Ayrıca Allah'ın indirdiği ayetlerin istisnasız hepsi muhataplarını bağlayıcı niteliktedir; bir kısmı geçerli, bir kısmı yürürlükten kalkmış değildir. Bununla ilgili olarak da kendisinden 2000 yıl önceki ayetlerin istisnasız tamamının geçerli olduğunu belirten şu ayete bakmamız yeterlidir:

Şimdi öyle hale geldiniz ki, birbirinizi öldürüyor, içinizden bir takımını yurtlarından çıkarıyor, onlara yapılan kötülük ve düşmanlığa destek veriyorsunuz. Ama esir oldukları haberi gelirse fidyelerini verip kurtarıyorsunuz. Onları sürgün etmek size zaten haramdır. Kitab'ın bir bölümüne inanıyor, bir bölümünü görmezlikten mi geliyorsunuz? İçinizden bunu yapanın hak ettiği ceza nedir? Şu hayatta perişanlıktan başkası mı?! Böylelerine Kıyamet gününde de en şiddetli ceza verilir. Allah yaptığınız şeylerden habersiz değildiniz. (Bakara 2/85)

Kur'ân'a parçacı yaklaşıp bir kısmını tarihin belli bir dönemine hapsetmek, onu parça parça etmek ve bölmek anlamına gelir. Bunu yapanları hedef alan ayetler çok net ve çok serttir:

Nitekim bölüp ayıranlara da (cezayı) indireceğiz. Bu Kur'ân'ı parça parça edenlere. Rabbine yemin olsun ki

hepsini sorguya çekeceğiz, yaptıkları bu işlediklerinden dolay. (Hicr 15/90-93)

Allah'ın insanlığa en büyük ikramı ve nimeti olan kitapları, her dönemde ulaştıkları kişi ve toplumları bağlayıcı olmuşlardır. Onlara muhatap olan insanların her devirde Kitab'a uyma ve onunla hüküm verme zorunlulukları bu lunur. Kur'ân da kendisinden önceki kitaplar gibi indirildiği günden kıyamete kadar her devirde mutlak surette uyulması gereken bir kitaptır:

İşte bu, indirdiğimiz bereketli Kitaptır. Ona uyun ve kendinizi koruyun ki ikram göresiniz. Yoksa kalkar, "Kitap bizden önceki iki topluluğa indirilmişti. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık." diyebilirdiniz. Ya da şöyle diyebilirdiniz; "Eğer o Kitap bize indirilmiş olsaydı ona onlardan daha iyi uyardık" İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir ikram geldi. Bundan sonra Allah'ın ayetleri karşısında yalana sarılandan ve onlardan yüz çevirenden daha kötü kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız. (En'âm 6/155-157)

Eğer Allah'ın indirdiği ayetlerden herhangi biri bile tarihsel olacak olsa ve bir süre sonra hükmü ve bağlayıcılığı ortadan kalkacak olsa yukarıdaki ayette görülen "Kitap bizden önceki iki topluluğa indirilmişti. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık." mazereti öne sürülebilir mi? Bu mazeretin, öne sürüldüğü takdirde geçerli bir mazeret olacağı, Kur'ân'ın bu tür söylemlerin önüne geçtiğinin belirtilmesinden anlaşılıyor. Yine ayetlerin tarihsel olması, yani bir devirden sonra uyulması gerekliliğinin ortadan kalkması durumunda "Eğer o Kitap bize indirilmiş olsaydı ona onlardan daha iyi uyardık." iddiası ne anlam ifade eder? Kısacası, indirilmiş olan ayetlere uymamak söz konusu bile değildir. Tersine, Allah'ın ayetlerine muhatap olanların onlara daha iyi uyma iddiaları ortaya çıkmalıdır.

Son olarak şu muhteşem ayetlere bakalım:

Bunlar Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde kim varsa, isteyerek veya istemeyerek Allah'a teslim olmuşlardır. Hepsi ona döndürülecektir. De ki, "Biz Allah'a ve bize indirilen her şeye inandık. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene de, Musa'ya ve İsa'ya verilene de, nebilere Rablerinden ne verilmişse hepsine inandık. Onların hiç birini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz Allah'a teslim olmuş kimseleriz." Kim İslâm'dan başka bir dinin peşi-

ne düşerse asla kabul edilmez. O ahirette, kaybedecek olanlardandır.” (Âl-i İmrân 3/83-85)

Ayetler **“Bunlar Allah’ın dininden başka bir din mi arıyorlar?”** sorusuyla başlayıp, **“Kim İslâm’dan başka bir dinin peşine düşerse asla kabul edilmez”** hükmü ile neticeleştiriyor. Yani sayılan tüm nebîlere aynı din vahyedilmiştir; İslâm. Şu halde, tarihselci bir bakış mümkün ise; mesela İbrahim aleyhisselâm’ın yaşadığı döneme has olan ve sadece o toplumu bağlayan ayetler Musa aleyhisselâm ve İsrailoğullarını bağlamaz, o ayetler lafzen dursa da hükmen geçersizdir diyebilmemiz gerekir. Peki o zaman İbrahim aleyhisselâm’a indirilen ile Musa aleyhisselâm’a indirilenin ikisinin de İslam olduğunu bildiren bu ayetler neden var? Hepsine indirilen ve bizim de inanıp teslim olmamız istenen aynı din ise bu dinin hükümlerinde yerellikten, dönemsellikten, tarihsellikten, geleneksellikten bahsedilebilir mi?

Tüm bunların yanı sıra **“...Bugün dininizi olgunlaştırdım; size olan nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâm’ı uygun gördüm....”** buyrulan Mâide Suresi 3. ayet Kur’ân’da dururken tarihselci bakış açısını savunmak, yüce Allah’a **“Dinini olgunlaştırdığını buyurmuşsun ama bize göre fazla bile göndermişsin, şu ayetler bizim için gereksizdi”** (hâşâ) demek değil midir?

Bu ayetler başka söze gerek bırakmayarak tarihselcilik diye bir yaklaşımı kökten silip atmaktadır. Allah’ın bir tek ayetini bile herhangi bir dönemde geçersiz saymak, **“Bu devirde bu ayetle hüküm verilir mi kardeşim”** tavrında kontrolsüz savurmak, adeta **“İslâm’dan başka bir dinin peşine düşmek”** tir ki o din Rabbimiz tarafından **“asla kabul edilmeyecek”** tir.

Burada göstermeye çalıştıklarımız dışında konuyla ilgili daha pek çok ayet ortaya konulabilir. Bu kadarı bile Kur’ân’ın hiçbir ayetinin belli bir zamana, kültüre, örf, topluma has kılınamayacağını ortaya çıkarmak için yeterlidir. O halde Kur’ân ayetlerine yaklaşımımızda tarihselcilikten daha işin en başında kaçınılmalıdır. İlk bakışta bize hitap etmiyormuş gibi gördüğümüz ayetlerin, Kur’ân’ın kendisini açıklaması metodu ile ayetler arası ilişkileri gözetererek değerlendirdiğimizde, çok önemli ve kıyamete kadar geçerli olacak hükümler içerdiğini göreceğimizi bilmeliyiz.

Kaldı ki tarihselcilerin iddialarına örnek olarak gösterdikleri, küçüklerin evlendirilmesi, zihar, vadeli borçlanmada şahit bulundurulması v.b konular, şahsî mülaha-

zaların kameralara ateş püskürerek bağırılması şeklinde elbette çözülemeyen ve anlatılamaz. Bu gibi hezeyanlar, işin içinden çıkılamayınca kolaya kaçıldığının en güzel göstergeleridir. Oysa bu konuların hepsi ve daha da fazlası, uzman ekiplerle Rabbimizin koyduğu açıklama ulaşmak için yapılan ciddi çalışmalar sonucunda açıklığa kavuşturulmuş ve çalışmalar derinleştirildikçe her geçen gün detaylarına vakıf olunan konulardır. Kur’ân’da mevcut bulunan hiçbir problem de indirildiği dönem ve toplumda görülüp sonradan tarihten silinmiş problemler değildir. Gönlümüz tarihselci hocalarımızın da bilgi ve birikimleri ile bu çalışmalara destek veremelerini arzu etmektedir. Neticede Kur’ân hepimizin kitabıdır ve onu anlamak hepimizin birincil görevidir.

Notlar

1. En’âm 6/51; Bakara 2/159, 160, 174; Âl-i İmrân 3/187
2. Mustafa Öztürk – 20.01.2015 tarihli Ülke TV Sıra Dışı Programı
3. Mustafa Öztürk – 20.01.2015 tarihli Ülke TV Sıra Dışı Programı
4. İlhami Güler - “Vahiy: Allah’ın İnsan Sözü” Ocak 2010 – Kur’ani Hayat Dergisi
5. Mustafa Öztürk – Dini Hükümlerin Kaynağını Kur’ân ile Sınırlandırma Eğiliminin Kaynakları ve Tutarlılığı Tebliği 5:63 - İsam Yayınları - Dini Hükümlerin Kaynağı ve Dini Metinlerin Anlaşılması Konusundaki Çağdaş Yaklaşımlar Çalıştayı(18-19 Aralık 2009)
6. En’âm 82-90
7. Âl-i İmrân 3/19, Şûrâ 42/13
8. Ragıp el-İsfahani, Müfredat, Elfaz’ı Kur’an k v m maddesi.
9. ekaamu
10. Ayrıca bakınız: Âl-i İmrân 3/81
11. Ayrıca bakınız: Bakara 2/89,91, 101; Âl-i İmrân 3/3, 81; Nisâ 4/47; Mâide 5/48; En’âm 6/92; Fâtır 35/31
12. ... **“kendine baktın mı; bana tercih ettiğin bu mu?”**... (İsrâ 17/62)
13. Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi için: Kur’ân’ı Anlama Usûlü – Fâtiḥ Orum – Nesh maddesi s:140
14. Mustafa Öztürk – Aynı tebliğ s:17
15. Bu sebeple bu yük bizim üzerimizde yoktur. Bakara Suresi 286. ayet ile bu konu bildirilmiş hatta sürekli okunacak bir dua olarak müslümanların zihinlerinde, bundan sonra herhangi bir mehdî, mesih, nebî gönderilmeyeceğine dair bilginin canlı ve gündemde kalması sağlanmıştır.
16. Âl-i İmrân 3/9,194; Ra’d 13/31; Zümer 39/20